პროლეტარიელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. კ. (ბ) მუნიციპალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მაჩარჯელთა დეპუტატების საბჭოს ორგანო

KOMUNISTI ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ბაზმოცემის 29-ე წელი

სამშაბათი, 20 ივლისი, 1948 წ. № 143 (8187). ფასი 20 კაპ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲨᲘᲐ:

ჩაის რაიონების მუშაკთა საბრძოლო ამოცანა — მოწინავე (1-ლი გვერდი).

სსრ კავშირის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის ცნობა სსრ კავშირის სახალხო მეურნეობის აღდგენისა და განვითარების 1948 წლის სახელმწიფო გეგმის შესრულების შედეგების შესახებ II კვარტალში (1-ლი და მე-2 გვერდი).

გ. ზამბახიძე — დედაქალაქის მრეწველობის ნახევარი წლის შედეგები და პარტიული ორგანიზაციების შემდგომი ამოცანები (მე-2 გვერდი).

ᲘᲐᲠᲝᲡᲚᲐᲕᲘᲡ ᲐᲠᲥᲘᲕᲘ

ᲘᲐᲠᲝᲡᲚᲐᲕᲘᲡ ᲐᲠᲥᲘᲕᲘ

ᲘᲐᲠᲝᲡᲚᲐᲕᲘᲡ ᲐᲠᲥᲘᲕᲘ

3. ბახტურიძე — საბჭოთა კავშირის უნივერსალი პოეტი (მე-3 გვერდი).

3. ლინე

სსრ კავშირის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის ცნობა

სსრ კავშირის სახალხო მეურნეობის აღდგენისა და განვითარების 1948 წლის სახელმწიფო გეგმის შესრულების შედეგების შესახებ II კვარტალში

(დასასრული)

მაწარმოებლობის საწარმოთა მშენებლობის მთავარმა სამმართველომ, თუმცა გასული წლის მეორე კვარტალთან შედარებით გაადიდეს სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოთა მოცულობა, მაგრამ კვარტალური გეგმა ვერ შეასრულეს.

VI

საკონცესიო ნაგებობების ექსპლუატაცია

1948 წლის მეორე კვარტალში გრძელდებოდა საბჭოთა ეკონომიკის შემდგომი გაფართოება. სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ფასების შემცირების მეორე ეტაპთან დაკავშირებით, რაც 1948 წლის აპრილში ჩატარდა, ფაქტიურად გასული წლის შესაბამის კვარტალთან შედარებით საკონსუმო ფასების შემცირების გამო,—მეორე კვარტალში გრძელდებოდა მანეთის მყიდველობითი უნარის შემდგომი ამაღლება.

1948 წლის მეორე კვარტალში მნიშვნელოვნად გაიზარდა სასურსათო და სამრეწველო საქონლის გაყიდვა საცალო სახელმწიფო და კოოპერაციულ ვაჭრობაში. 1948 წლის მეორე კვარტალში პურის გაყიდვა 1947 წლის მეორე კვარტალთან შედარებით გადიდდა 50 პროცენტით, შაქრის გაყიდვა—83 პროცენტით, ხორცის პროდუქტებისა—29 პროცენტით, მცენარეული ზეთისა — 14 პროცენტით, საკონდიტრო ნაწარმისა—29 პროცენტით, ბამბის ქსოვილისა—38 პროცენტით, აბრეშუმის ქსოვილისა—34 პროცენტით, ტყავის ფეხსაცმლისა—31 პროცენტით, რეზინის ფეხსაცმლისა—ერთთანაბრად და უფრო მეტად.

VII

მუშა-მოსამსახურეთა რიცხვის გადიდება და შრომის ნაყოფიერების ზრდა

1948 წლის მეორე კვარტალში მუშა-მოსამსახურეთა საერთო რიცხვი სახალხო მეურნეობაში 2.200 ათასი კაცით და უფრო მეტით გადიდდა 1947 წლის მეორე კვარტალთან შედარებით.

მუშათა შრომის ნაყოფიერება მრეწველობაში 1948 წლის მეორე კვარტალში 1947 წლის მეორე კვარტალთან შედარებით გაიზარდა 14 პროცენტით, აქედან მანქანათმშენებლობაში—21 პროცენტით, შავ მეტალურგიაში—17 პროცენტით, ქვანახშირის მრეწველობაში—11 პროცენტით.

ხელფასის ფონდი სახალხო მეურნეობაში 1948 წლის მეორე კვარტალში, 1947 წლის მეორე კვარტალთან შედარებით, 8 პროცენტით გადიდდა.

1948 წლის მეორე კვარტალში საფბურეაო-საკარხნო სწავლების სკოლები დაამთავრა და მრეწველობაში სამუშაოდ გაიგზავნა 400 ათასი ახალგაზრდა კვალიფიციური მუშა.

VIII

მეურნეობის აღდგენა იმ რაიონებში, რომლებზედაც ოკუპაცია განიცადეს

იმ რაიონებში, რომლებშაც ოკუპაცია განიცადეს, 1948 წლის მეორე კვარტალში მრეწველობის საერთო პროდუქცია 41 პროცენტით გადიდდა 1947 წლის მეორე კვარტალთან შედარებით, ამასთან თუ ეს ეს გამოვნიშნავ, გაიზარდა 39 პროცენტით, ფოლადის გამოდნობა—51 პროცენტით, ნაგლინის წარმოება—55 პროცენტით, ელექტროენერგიის გამომუშავება—34 პროცენტით, ცემენტის წარმოება—23 პროცენტით, ქვანახშირის ამოღება დონბასში —20 პროცენტით.

1948 წლის პირველ ნახევარში ამ რაიონებში ჩატარდა ცენტრალიზებული კაპიტალური სამუშაოები 7,7 მილიარდი მანეთის მოცულობით. ამასთან აგებული და აღდგენილია 1.300 ათასი კვადრატული მეტრი საცხოვრებელი ფართობი ქალაქებში და 63 ათასი საცხოვრებელი სახლი სოფელ აღგილებში.

IX

საწარმოებში, მშენებლობებზე, კოლმეურნეობებში, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებში მუშების, კოლმეურნეებისა და ინტელიგენციის ფართოდ გაჩაღებული სოციალისტური შეჯიბრება და 1948 წლის პირველი და მეორე კვარტალების გეგმის გადაჭარბებით შესრულების საქმეში მიღწეული წარმატებები ცხადჰყოფენ, რომ სახალხო მეურნეობის ყველა დარგს შესაძლებლობა აქვს არა მარტო მთლიანად, არამედ გადაჭარბებითაც შესრულოს 1948 წლის—ოფისშემდგომი ხუთწლედის მესამე გადამწყვეტი წლის გეგმა.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტი

ДЕДАКАЛАКИС МРЕВЕЛОБИС ЕКОНОМИКУРИ ОРГАНИЗАЦИЕБИС ШЕМДЕГОМИ АМОЦАНЕБИ

გ. ზამბახიძე

საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ქალაქკომიტეტის მდივანი

★

სახალხო მეურნეობის აღდგენისა და განვითარების დიდი სტალინური ხუთწლიანი გეგმით ოფიციალურად ეგზიჭებოდა ხალხი სამეურნეო სასწაულებს ახდენს, გიგანტური ნაბიჯი ადადგენს და ავითარებს თავის ინდუსტრიას და სოფლის მეურნეობას.

ხუთწლედის პირველ წელს შესრულებულ-ჩამოტანილ ინტერესებულ ბრძოლაში ძნიშვნელოვანი ადგილი ეჭირა საქართველოს, დედაქალაქს — თბილისს ბრძოლაში. ამას მოწმობენ გასული სამეურნეო წლის შედეგები, ამას ოფიციალური მეტყველებენ მიმდინარე წლის პირველი ნახევრის საწარმოო მაჩვენებლები.

თბილისის საწარმოებმა მიმდინარე წლის ექვსი თვის გეგმა 103,3 პროცენტით შეასრულეს და სამშობლოს გეგმის გადამეტებით ისიამოსნით მაგეთის პროდუქცია მოსცეს. განსაკუთრებით წარჩინებით დაამთავრეს მეოთხე ხუთწლედის მესამე წლის პირველი ნახევარი კვების, საწყო მასალათა, ადგილობრივი, საფეიქრო, საგემოვნო მრეწველობისა და სოციალური ურჩენელყოფის სამინისტროების საწარმოებმა, რომლებმაც ვადამდე შეასრულეს დავალება და 1 ივლისისათვის დიდადი ზეგიგმითი პროდუქცია გამოუშვეს. დავალებათა შესრულებაში თავი გამოჩინა დედაქალაქის ათობით საწარმომ, მათ შორის ფრაგი აღინიშნონ: თბილისის კიროვის სახელობის დაზგათმშენებელი, 26 კომისრის სახელობის მანქანათმშენებელი და სპილენძსადენავი ქარხნები, თბილისის მაუდ-კაბეოლის ფაბრიკა და მთელი რიგი სხვა საწარმოები.

საწარმოო დავალებათა შესრულების ერთ-ერთი მთავარი პირობა ის არის, რომ სწორად შეკვანამთ პარტიულ-პოლიტიკური და სამეურნეო საქმიანობა. ამბანაგი სტალინი გვასწავლის, „რომ თვით სამეურნეო წარმატებანი, მათი სიმტკიცე და ხანგრძლივობა მთლიანად და საგანგებოდ დამოკიდებულია პარტიულ-ორგანიზაციული და პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის წარმატებებზე, რომ ამ პირობის გარეშე სამეურნეო წარმატებანი შეიძლება ქეიშაზე აგებული ალმოჩნდეს“.

მეოთხე სტალინური ხუთწლედის ბრანდიოზული გეგმები, ჩვენი სახალხო მეურნეობის განვითარების ბრწყინვალე პერსპექტივები, აღადგო

გავაძლიეროთ მოსავლის აღების ზემპი!

აღვკვეთოთ დანაკარგი

კასპელი მოწონაგე კოლმეურნეები ბეჯითად შრომობენ მარცვლეულის მოსავლიანობის გასაღიერებლად. სოფელ მეტეხის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობაში (თავმჯდომარე ნ. მაღრეფაშვილი) თვითეულ ჰექტარზე 18-20 ცენტნერი ქერი აიღეს, ნაცვლად გეგმით გათვალწინებული 8 ცენტნერისა. ქვემო ბალისა და ზემო ხანდაკის კოლმეურნეობებმა (თავმჯდომარეები ს. მაჭარაშვილი და მ. ადამაშვილი) ორმეგად შეასრულეს მარცვლეულის მოსავლიანობის გეგმა.

რაიონში ახლა მასობრივად არის გაჩაღებული მოსავლის აღება, ლუწვა და სახელმწიფოსათვის მარცვლეულის ჩაბარება. ორგანიზებულად მოაწყო მკა და ლუწვა ალიანების ოქტომბრის რეგოლეტიის სახელობის კოლმეურნეობამ (თავმჯდომარე ი. ილურიძე). აქ 12 მკელი, 18 დამბლელებელი და მფოცავი, ძნის მზიდავი და თავთავის ამკრეფი მუშაობს. რგოლები, რომელთა უმეტესობა მოსწავლე ახალგაზრდობისგან შესდგება, წინასწარ შედგენილი კალენდარული გეგმის მიხედვით აწარმოებენ მოსავლის აღების სხვადასხვა სამუშაოს. ამასთან ერთად სწარმოებს ლუწვა და სახელმწიფოსათვის მარცვლეულის ჩაბარება. ქერითა და ხორცლით დატვირთული მანქანები შეუწყვეტელივ მიედინებიან „ზაგორტზერნოს" კასპის ამბავი ბუნქტისაკენ.

კარგად დაიწყეს მოსავლის აღება აგრეთვე სოფელ ქვემო ხანდაკის, კასპის, ტ(ტ)ბილისის და სხვა კოლმეურნეობებმა. ნაყოფიერად მუშაობს ჭეტეხის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობაში მომუშავე კასპის მტს-ის მეცხრე კომბაინი (კომბაინერი ნ. პატარქაცაშვილი), გეგმით გათვალისწინებული 8 ჰექტარის ნაცვლად ყოველდღიურად 12 ჰექტარზე აღება მოსავლის და ღღიურ დავალებას 150 პროცენტით ასრულებს. მაგრამ კასპის კოლმეურნეობა „ძმობის" მანდგრებზე მომუშავე კომბაინი (კომბაინერი ლ. ბანდურაშვილი) ზმრად ცდება ტექნიკური უწესრიგობის გამო, 8 ჰექტარის ნაცვლად ღღიურად 2-3 ჰექტარზე აღებს მოსავალს. 15 ღღის განმავლობაში მხოლოდ 29 ჰექტარზე აიღო მოსავალი. კომბაინის მოცდენის საქმეში არანაკლები ბრალი მიუძღვის კასპის კოლმეურნეობას (თავმჯდომარე ამბ. ა. მარკუბაშვილი). კოლმეურნეობამ სათანადოდ ვერ მოამზადა ნაკვეთი კომბაინის ნორმალური მუშაობის უზრუნველსაყოფად, ეს ნაკლი სასწრაფოდ უნდა გამოსწორდეს.

თავთავიანი კულტურების მოსავლის აღება არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს სოფელ ოდლეთის, ბარდიანთუბნის, გარიყულის, ხოვლისა და სხვა კოლმეურნეობებში. აქ არ დაუწყიათ კარგად დამწიფებული მარცვლეული კულტურების აღება.

ბურის დამზადების გეგმა წარმატებით შეასრულეს სოფელ საკორინთოლის, აგრეთვე პანტიანის კოლმეურნეობამ (თავმჯდომარე ს. რაზმაძე). ამ საქმეში დაწინაურდნენ სოფელ სამთავისის, ვამდლისწყაროს, მეტეხის კიროვის სახელობის, ქემბანისა და ეზატის კოლმეურნეობებიც.

მოსავლის აღებას დაცდა არ უყვარს, კოლმეურნეობათა გამგეობებისა და საკოლმეურნეო პრეზიდიუმი პარტიული ორგანიზაციების ეალია მთელი ძალები მიმართონ მოსავლის ფრთხე და უდანაკარგოდ აღებისათვის.

ვ. ბუზალაძე

„კომუნისტის" საკუთარი კორესპონდენტი

ქობულეთის რაიონის სოფელ ქვედა ფულიანთ ვაის კალნინის სახელობის კოლმეურნეობა. **სურათზე:** ვ. ჩხარტიშვილი, თ. ჩხარტიშვილი და შ. ლომთათაძე (სანერგის გამგე) ეფლიან ცაღრუნებს.

ფოტო რ. აკოფოვისა

ᲞᲣᲠᲘ—ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝᲡ

საქართველოს სსრ რაიონებში გაცხოველებით მიმდინარეობს თავთავიანი მარცვლეული კულტურების ნაძალადევი აღება, ლუწვა და სახელმწიფოსათვის პურის ჩაბარება. კოლმეურნეები თავიანთი ვალდებულებას სამშობლოს წინაშე პირველი გასალეწი საუკეთესო ხარისხის მოსავლით იხდიან.

15 ივლისისათვის წითელწყაროს რაიონმა „ზაგორტზერნოს" მიმდინ პუნქტის უკვე ჩაბარა 3.713,2 ტონა პური, სიღნაღის რაიონმა — 2.605,5 ტონა, მარნეულის — 899,1, თბილისის — 892,5, კაპანთის — 697,6, თეთრი წყაროს — 651,6, ბოლნისის — 629,3, ლაგოდეხის — 551,7, ახმეტის — 97,7, გარდაბნის — 215,1, გორის — 162,6, გურჯაანის—216,2, თელავის — 174,2 ცხინვალის—141,6, საგარეჯოს — 209,6, ქარელის — 190,2, ყვარლის რაიონმა — 232 ტონა.

პური ინაშენელოვანი რაოდენობით ჩაბარეს სახელმწიფოს აგრეთვე სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ბაშ, ბურ, კასპის, დუშეთის, ფანასის, ბოგდანოვკის, ახალციხის, ასპინძის, ადიგენისა და სხვა რაიონებმა.

ᲓᲠᲝᲖᲔ ᲒᲐᲛᲝᲛᲔᲡᲬᲠᲝᲗᲘ ᲜᲐᲙᲚᲝᲕᲐᲜᲔᲑᲔᲑᲘ

ქვაბისხევის (ბორჯომის რაიონი) საბჭოთა არმიის სახელობის კოლმეურნეობაში (თავმჯდომარე ა. ხაჭაპურიძე) მომზადებული ზეზდნენ მოსავლის აღებას. პური მკა გაძლიერებული ტემპით სწარმოებს. მოსავლის აღებასა და თავთავების აკრეფაზე აყენებ ბრიმისეურიანი კოლმეურნე დამბალელი მუშობას. კოლმეურნეები ბ. მთისურიძე, ფ. ხაჭაპურიძე, ტ. მთისურაძე, ი. სარალიძე ორმაგად ასრულებენ ყოველდღიურ დავალებას.

კარგად მიმდინარეობს მოსავლის აღება და პირველი გასალეწის სახელმწიფოსათვის ჩაბარება ჯობისხევის, დვირის, ზანავის, პატარა და დიდი ახალდაბის, კორტანეთის, ვარდაგნეთის, ვამლოვანის და სხვა კოლეეურნეობებში.

მაგრამ რაიონის მთელ რიგ კოლმეურნეობებში არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს მოსავლის აღებისათვის მზადება. მაგალითად, ვარდევანის საბჭოთა კავშირის მგრეხის სახელობის კოლმეურნეობაში (თავმჯდომარე ვ. სანაოეევი) შეუკეთებელია საწყობები, აალიათ ინეეტარი 3 ურემი, 18 ცელი, 14 ტო

ამერიკის გარანტიები დასავლეთის ბლოკს*

დასავლეთის ბლოკის შეკოწიწებამ ლემონსტრაციული აუცილებელი გამოიწვია რეაქციული გაზეთების ფურცლებზე. საერთაშორისო თანამშრომლობის მიწინაადმდეგენი, რომლებიც ახალ სამხედრო ალიანტიურათა გეგმებს ამზადებენ, ყოველნაირად ცდილობდნენ დაეძალებინათ, რომ დასავლეთის ბლოკი წარმოადგენს ერთგვარ „თავდაცვითს“ ნაგებობას, რომელსაც „რიგმე სამხედრო-პოლიტიკური მიზანი არა აქვს. ისინი ამტკიცებდნენ, რომ „ბრიუსელის პაქტის“ მონაწილეები ერთ ჭერქვეშ გაერთიანდნენ მხოლოდ „ეკონომიური თანამშრომლობისათვის“ და რომ საერთოდ მათ შეპქმნეს ორგანიზაცია, რომელიც ცოტათი განსხვავდება ევგენტარიანელი სასადილოსაგან და სწრაფი დახმარების სადგურისგან. ბრიუსელის თანასაზოგადოება, როგორც ლონდონის რადიოს მიმმბილელი ჟორდოს უოტერფიელი ირწმუნებოდა, გამოიწვევდა ეან ეაკოუსოს, ანტიბა და ვოლტერის აღტაცებას, რადგან „დასავლეთის კავშირის იდეა ისეცე ტკბილი, როგორც თვით ეფოობა“.

ბევრისა და ბიღოს ბრიუსელის ქმნილებისათვის ძლევის მირთმევის ეს დღესასწაული ორც თუ იმდენად ლიდერანს გაიდგა. დასავლეთის ბლოკს ზედიზედ ჩამოშორდა ი ორკანიზაციის ნილაბი, რომელიც თითქოს შეკმნილია მხოლოდ თანამშრომლობისათვის „ეკონომიურ, სოციალურ და კულტურულ საკითხებსა და კოლეკტიურ თავდაცვაში“. დასავლეთის ბლოკი ახლა ხალხების წინაშე წარმოსდგა მთელი თავისი სამაგალი სახით, როგორც ევროპაში ახალი კარგესის მოწყობის შტაბი. მის გამოაშკარავებას ხელი შეუწყეს ვაშინგტონის სწორედ იმ წრეებმა, რომელთა ინიციატივითა და დაკონტროლით მოთხოვნით შეიქმნა დასავლეთის ბლოკი.

ვაშინგტონში დაწყებული მოლაპარაკება დასავლეთის ბლოკისათვის სამხედრო გარანტიების შესახებ, ე. ი. მოლაპარაკება სამხედრო კავშირზე ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და დასავლეთის ბლოკის ხუთ სახელმწიფოს შორის, სავსებით ამსხვრევს ფარისეველური და ცრუ პრობაგანდის ნაგებობას. მოლაპარაკება სახელოვნურ სწორედ ვაშინგტონში სწარმოებს, სადაც ჯერ იმყოფება ამერიკის შეერთებული შტატებისა და კანადის მუდმივი გაერთიანებული სამხედრო საბჭო, აგრეთვე. ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის შტატების უფროსთა გაერთიანებული საბჭო. ისინი მოსაწვევებენ ამერიკის შეერთებული შტატების მმართველი წრეებ ‘ აშკარა გადასვლას კოალიციათა პოლიტიკაზე, ჯერ სამხედრო კავშირების არა მარტო წამოწყისებს, არამედ ამ კავშირებში ამერიკის შეერთებული შტატების ფუეალო მონაწილეობის პოლიტიკაზე.

ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის კომუნიკეში ნათქვამია, რომ ვაშინგტონის მოლაპარაკება „არაოფიციალური“, წინასწარი ხასიათისაა. ამასთან კომენტარ იმოწვეს რეზოლუციის, რომელიც ამერიკის სენატმა მიიღო 11 ივნისს და რომელიც ცნობილი ეიგზი „ვანდენბერგის რეზოლუციის“ სახელწოდებით. ამ რეზოლუციაში გათვალისწინებული შესაძლებლობა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები შეეერთებიან „ეგვიფარნულ და სხვა კოლეკტიურ შეთანხმებებს, რომლებიც ემყარნიან ეფექტიან თვითდახმარებასა და ურთიერთდახმარებას“. ეს იყო მოწოდება იმპერიალისტური პოლიტიკის აქტივიზაციისაკენ და დასავლეთ ევროპაში ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო - სტრატეგიული პლაცდარმის ძლიერებისაკენ.

ოფიციალური მიმზადება ჯერ კიდევ იმ დღეს დაიწყო, როცა იმგლისის, საფრანგეთისა და ბენილუქსის ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრებმა ბრიუსელში ხელი მოაწერეს პაქტს „დასავლეთის კავშირის შესახებ“.

ამ დღეს — 1948 წლის 17 მარტს — პრეზიდენტმა ტრუმენმა კონგრესის ორივე პალატის გაერთიანებულ სხდომაზე წარმოსთქვა სიტყვა, რომელიც შეიცავდა დასავლეთის ბლოკისათვის სამხედრო გარანტიათა დაპირებას. „ვანდენბერგის რეზოლუცია“, რომელიც ამ სიტყვას ემბიერება, აღმოჩნდა მიმართვა იმდენად არა თვითონ სახლისა, რამდენადაც დასავლეთის ბლოკის მონაწილეებისადმი.

ეს ახალი ქმაბლი იყო, რომელიც ამერიკის დიპლომატიამ დასავლეთ ევროპას მოსცო. ამერიკის პროპაგანდა დასავლეთ ევროპის რეაქციონერ პოლიტიკოსებს ხასჩრჩინებდა, რომ დასავლეთ ევროპას საფრთხე თითქოს მოელის აღმოსავლეთიდან, რომ საბჭოთა საოკუპაციო ჯარები გერმანიაში მზოლო. საბაბს ელიან, რათა მარშით გაემართონ ატლანტის ოკეანისაკენ და რომ მხოლოდ ამერიკის სამხედრო გარანტიებს შეუძლიათ გაავარყოონ ჭკუსტის ეკონომიურად დასაბუთონ „ევროპის ეკონომიური აღდგენის“ აუცდენელი გეგმა და უზრუნველყონ დასავლეთი ევროპის ეკონომიური აღდგენა.

ამ ზოგიერთ გარეგანი, „მარშალის გეგმა“ და გერმანიის გაერთიანება, ერთ-მეორეს ეფუძნებიან. ამ ორ ფაქტორს ერთ-ერთ ადგილზე ეკონომიური ბაზა აქვს. ისინი ამტკიცებდნენ, რომ „ბრიუსელის პაქტის“ მონაწილეები ერთ ჭერქვეშ გაერთიანდნენ მხოლოდ „ეკონომიური თანამშრომლობისათვის“ და რომ საერთოდ მათ შეპქმნეს ორგანიზაცია, რომელიც ცოტათი განსხვავდება ევგენტარიანელი სასადილოსაგან და სწრაფი დახმარების სადგურისგან. ბრიუსელის თანასაზოგადოება, როგორც ლონდონის რადიოს მიმმბილელი ჟორდოს უოტერფიელი ირწმუნებოდა, გამოიწვევდა ეან ეაკოუსოს, ანტიბა და ვოლტერის აღტაცებას, რადგან „დასავლეთის კავშირის იდეა ისეცე ტკბილი, როგორც თვით ეფოობა“.

ბევრისა და ბიღოს ბრიუსელის ქმნილებისათვის ძლევის მირთმევის ეს დღესასწაული ორც თუ იმდენად ლიდერანს გაიდგა. დასავლეთის ბლოკს ზედიზედ ჩამოშორდა ი ორკანიზაციის ნილაბი, რომელიც თითქოს შეკმნილია „ეკონომიურ, სოციალურ და კულტურულ საკითხებსა და კოლეკტიურ თავდაცვაში“. დასავლეთის ბლოკი ახლა ხალხების წინაშე წარმოსდგა მთელი თავისი სამაგალი სახით, როგორც ევროპაში ახალი კარგესის მოწყობის შტაბი. მის გამოაშკარავებას ხელი შეუწყეს ვაშინგტონის სწორედ იმ წრეებმა, რომელთა ინიციატივითა და დაკონტროლით მოთხოვნით შეიქმნა დასავლეთის ბლოკი.

ვაშინგტონში დაწყებული მოლაპარაკება დასავლეთის ბლოკისათვის სამხედრო გარანტიების შესახებ, ე. ი. მოლაპარაკება სამხედრო კავშირზე ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და დასავლეთის ბლოკის ხუთ სახელმწიფოს შორის, სავსებით ამსხვრევს ფარისეველური და ცრუ პრობაგანდის ნაგებობას. მოლაპარაკება სახელოვნურ სწორედ ვაშინგტონში სწარმოებს, სადაც ჯერ იმყოფება ამერიკის შეერთებული შტატებისა და კანადის მუდმივი გაერთიანებული სამხედრო საბჭო, აგრეთვე. ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის შტატების უფროსთა გაერთიანებული საბჭო. ისინი მოსაწვევებენ ამერიკის შეერთებული შტატების მმართველი წრეებ ‘ აშკარა გადასვლას კოალიციათა პოლიტიკაზე, ჯერ სამხედრო კავშირების არა მარტო წამოწყისებს, არამედ ამ კავშირებში ამერიკის შეერთებული შტატების ფუეალო მონაწილეობის პოლიტიკაზე.

ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის კომუნიკეში ნათქვამია, რომ ვაშინგტონის მოლაპარაკება „არაოფიციალური“, წინასწარი ხასიათისაა. ამასთან კომენტარ იმოწვეს რეზოლუციის, რომელიც ამერიკის სენატმა მიიღო 11 ივნისს და რომელიც ცნობილი ეიგზი „ვანდენბერგის რეზოლუციის“ სახელწოდებით. ამ რეზოლუციაში გათვალისწინებული შესაძლებლობა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები შეეერთებიან „ეგვიფარნულ და სხვა კოლეკტიურ შეთანხმებებს, რომლებიც ემყარნიან ეფექტიან თვითდახმარებასა და ურთიერთდახმარებას“. ეს იყო მოწოდება იმპერიალისტური პოლიტიკის აქტივიზაციისაკენ და დასავლეთ ევროპაში ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო - სტრატეგიული პლაცდარმის ძლიერებისაკენ.

ოფიციალური მიმზადება ჯერ კიდევ იმ დღეს დაიწყო, როცა იმგლისის, საფრანგეთისა და ბენილუქსის ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრებმა ბრიუსელში ხელი მოაწერეს პაქტს „დასავლეთის კავშირის შესახებ“.

ამ დღეს — 1948 წლის 17 მარტს — პრეზიდენტმა ტრუმენმა კონგრესის ორივე პალატის გაერთიანებულ სხდომაზე წარმოსთქვა სიტყვა, რომელიც შეიცავდა დასავლეთის ბლოკისათვის სამხედრო გარანტიათა დაპირებას. „ვანდენბერგის რეზოლუცია“, რომელიც ამ სიტყვას ემბიერება, აღმოჩნდა მიმართვა იმდენად არა თვითონ სახლისა, რამდენადაც დასავლეთის ბლოკის მონაწილეებისადმი.

ეს ახალი ქმაბლი იყო, რომელიც ამერიკის დიპლომატიამ დასავლეთ ევროპას მოსცო. ამერიკის პროპაგანდა დასავლეთ ევროპის რეაქციონერ პოლიტიკოსებს ხასჩრჩინებდა, რომ დასავლეთ ევროპას საფრთხე თითქოს მოელის აღმოსავლეთიდან, რომ საბჭოთა საოკუპაციო ჯარები გერმანიაში მხოლო. საბაბს ელიან, რათა მარშით გაემართონ ატლანტის ოკეანისაკენ და რომ მხოლოდ ამერიკის სამხედრო გარანტიებს შეუძლიათ გაავარყოონ ჭკუსტის ეკონომიურად დასაბუთონ „ევროპის ეკონომიური აღდგენის“ უბადოებული გეგმა და უზრუნველყონ დასავლეთ ევროპის ეკონომიური აღდგენა“ ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო გეგმის“ ფარგლებში.

სამხედრო გარანტიები, „მარშალის გეგმა“ და გერმანიის გაერთიანება, ერთ-მეორეს ეფუძნებიან. ამ ორ ფაქტორ ერთ-ერთ ადგილზე ეკონომიური ბაზა აქვს. ისინი ამტკიცებდნენ, რომ „ბრიუსელის პაქტის“ მონაწილეები ერთ ჭერქვეშ გაერთიანდნენ მხოლოდ „ეკონომიური თანამშრომლობისათვის“ და რომ საერთოდ მათ შეპქმნეს ორგანიზაცია, რომელიც ცოტათი განსხვავდება ევგენტარიანელი სასადილოსაგან და სწრაფი დახმარების სადგურისგან. ბრიუსელის თანასაზოგადოება, როგორც ლონდონის რადიოს მიმმბილელი ჟორდოს უოტერფიელი ირწმუნებოდა, გამოიწვევდა ეან ეაკოუსოს, ანტიბა და ვოლტერის აღტაცებას, რადგან „დასავლეთის კავშირის იდეა ისეცე ტკბილი, როგორც თვით ეფოობა“.

ბევრისა და ბიღოს ბრიუსელის ქმნილებისათვის ძლევის მირთმევის ეს დღესასწაული ორც თუ იმდენად ლიდერანს გაიდგა. დასავლეთის ბლოკს ზედიზედ ჩამოშორდა ი ორკანიზაციის ნილაბი, რომელიც თითქოს შეკმნილია „ეკონომიურ, სოციალურ და კულტურულ საკითხებსა და კოლეკტიურ თავდაცვაში“. დასავლეთის ბლოკი ახლა ხალხების წინაშე წარმოსდგა მთელი თავისი სამაგალი სახით, როგორც ევროპაში ახალი კარგესის მოწყობის შტაბი. მის გამოაშკარავებას ხელი შეუწყეს ვაშინგტონის სწორედ იმ წრეებმა, რომელთა ინიციატივითა და დაკონტროლით მოთხოვნით შეიქმნა დასავლეთის ბლოკი.

ვაშინგტონში დაწყებული მოლაპარაკება დასავლეთის ბლოკისათვის სამხედრო გარანტიების შესახებ, ე. ი. მოლაპარაკება სამხედრო კავშირზე ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და დასავლეთის ბლოკის ხუთ სახელმწიფოს შორის, სავსებით ამსხვრევს ფარისეველურ და ცრუ პრობაგანდის ნაგებობას. მოლაპარაკება სახელოვნურ სწორედ ვაშინგტონში სწარმოებს, სადაც ჯერ იმყოფება ამერიკის შეერთებული შტატებისა და კანადის მუდმივი გაერთიანებული სამხედრო საბჭო, აგრეთვე. ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის შტატების უფროსთა გაერთიანებული საბჭო. ისინი მოსაწვევებენ ამერიკის შეერთებული შტატების მმართველი წრეებ ‘ აშკარა გადასვლას კოალიციათა პოლიტიკაზე, ჯერ სამხედრო კავშირების არა მარტო წამოწყისებს, არამედ ამ კავშირებში ამერიკის შეერთებული შტატების ფუეალო მონაწილეობის პოლიტიკაზე.

ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის კომუნიკეში ნათქვამია, რომ ვაშინგტონის მოლაპარაკება „არაოფიციალური“, წინასწარი ხასიათისაა. ამასთან კომენტარ იმოწვეს რეზოლუციის, რომელიც ამერიკის სენატმა მიიღო 11 ივნისს და რომელიც ცნობილი ეიგზი „ვანდენბერგის რეზოლუციის“ სახელწოდებით. ამ რეზოლუციაში გათვალისწინებული შესაძლებლობა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები შეეერთებიან „ეგვიფარნულ და სხვა კოლეკტიურ შეთანხმებებს, რომლებიც ემყარნიან ეფექტიან თვითდახმარებასა და ურთიერთდახმარებას“. ეს იყო მოწოდება იმპერიალისტური პოლიტიკის აქტივიზაციისაკენ და დასავლეთ ევროპაში ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო - სტრატეგიული პლაცდარმის ძლიერებისაკენ.

ოფიციალური მიმზადება ჯერ კიდევ იმ დღეს დაიწყო, როცა იმგლისის, საფრანგეთისა და ბენილუქსის ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრებმა ბრიუსელში ხელი მოაწერეს პაქტს „დასავლეთის კავშირის შესახებ“.

ამ დღეს — 1948 წლის 17 მარტს — პრეზიდენტმა ტრუმენმა კონგრესის ორივე პალატის გაერთიანებულ სხდომაზე წარმოსთქვა სიტყვა, რომელიც შეიცავდა დასავლეთის ბლოკისათვის სამხედრო გარანტიათა დაპირებას. „ვანდენბერგის რეზოლუცია“, რომელიც ამ სიტყვას ემბიერება, აღმოჩნდა მიმართვა იმდენად არა თვითონ სახლისა, რამდენადაც დასავლეთის ბლოკის მონაწილეებისადმი.

ეს ახალი ქმაბლი იყო, რომელიც ამერიკის დიპლომატიამ დასავლეთ ევროპას მოსცო. ამერიკის პროპაგანდა დასავლეთ ევროპის რეაქციონერ პოლიტიკოსებს ხასჩრჩინებდა, რომ დასავლეთ ევროპას საფრთხე თითქოს მოელის აღმოსავლეთიდან, რომ საბჭოთა საოკუპაციო ჯარები გერმანიაში მხოლო. საბაბს ელიან, რათა მარშით გაემართონ ატლანტის ოკეანისაკენ და რომ მხოლოდ ამერიკის სამხედრო გარანტიებს შეუძლიათ გაავარყოონ ჭკუსტის ეკონომიურად დასაბუთონ „ევროპის ეკონომიური აღდგენის“ უბადოებული გეგმა და უზრუნველყონ დასავლეთ ევროპის ეკონომიური აღდგენა“ ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო